

DE BRON VAN LEVEND WATER

hjms

Geliefde broeders en zusters, vandaag heeft Jezus, onze Heiland, een boodschap voor dié kinderen Gods die lauw zijn geworden in het navolgen van Jezus. Voor hen die daarom het Levende Water van de Heilige Geest niet meer in hun leven ervaren. Én voor hen die al heel lang zoeken naar de vervulling met de Heilige Geest, maar Hem nog steeds niet hebben ontvangen. Ik bid dat met deze boodschap de oorzaak (althans een oorzaak) van hun geestelijke lauwheid zal worden weggenomen.

We zullen beginnen met het lezen van enkele teksten waaruit blijkt, dat Jezus niets liever wil dan dat wij tot Hem komen en het Levende Water drinken dat Hij ons aanbiedt.

Joh. 7:37-39 – *“En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven;.....).”*

De Heilige Geest wordt hier door het Woord van God omschreven wordt als Levend Water en we lezen dat Jezus dé Bron is waaruit wij mogen drinken als wij geestelijk dorstig zijn. Als wij dus, na ons hart grondig te hebben onderzocht, helaas moeten concluderen dat wij geestelijk lauw zijn geworden, dan betekent dit in de kern eigenlijk dat wij van Jezus zijn afgedwaald. Onbewust en zeker ook ongewild hebben wij ons (enigermate) van Hem verwijderd, hoewel we zeker nog onze taken in de gemeente verrichten en ook de diensten nog trouw bezoeken. Verwijdering van een bron heeft tot gevolg dat niet meer kan worden gedronken. En het verraderlijke van de situatie is dat wij onze afdwaling niet bemerkten. Mijn broeders en zusters, lijdt u geestelijke dorst? Kom tot Jezus en drink. Op voorwaarde uiteraard dat u in Jezus gelooft, zoals de Heilige Schrift dat zegt en dus nú van u vraagt. Dat u Jezus aanneemt als uw persoonlijke Verlosser, Heer, Meester en Koning. Maar u begrijpt uiteraard dat u, om voortdurend het Levende Water te kunnen drinken, héél dicht bij Jezus moet zijn en blijven.

Een tweede voorbeeld! Jes. 55:1 – *“O alle gij dorstigen! komt tot de wateren, en gij, die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!”* Wilt u uw geestelijke dorst lessen? Kom tot de geestelijk Levende wateren van Jezus en drink gratis en voor niks en niemendal. Jezus popelt en wacht zelfs op u om uw dorst te lessen. Maar....., u moet wél dorst hebben, u moet wél komen, u moet wél drinken! Indien u eenzaam in de woestijn strompelend bijna van dorst versmacht en u bemerkt iets verderop een andere reiziger die u redding kan brengen, wat doet u dan? Blijft u waar u bent? Neen, u strompelt met uw laatste krachten naar hem toe. En als u bij hem bent aangekomen, dan smeekt u: *“..... water, water,.....water, geef mij water!”* En als hij u dat vervolgens aanbiedt, zult u het water wél moeten accepteren en zult u om uw dorst ook werkelijk te lessen wél op eigen kracht moeten drinken en doorslikken.

Mijn broeders en zusters, nog een voorbeeld! Wáár ontmoette de Samaritaanse vrouw haar Heiland Jezus? Dat was bij de waterput van Jakob. Dáár ontmoette zij Hem, Die het Levend Water geeft. Jezus wachtte haar juist op deze plek op. En Hij wilde haar zeggen: *“Het is jouw eigen keuze of je uit deze wereldse bron het water wilt putten, dat jouw geestelijke dorst nooit zal kunnen lessen. Maar Ik, Ik ben de Bron van Levend Water! Drink toch uit Mij”.*

Joh. 4:10-15 – *“Jezus antwoordde en zeide tot haar: Indien gij de gave Gods kent, en Wie Hij is, Die tot u zegt: Geef Mij te drinken, zo zoudt gij van Hem hebben begeerd, en Hij zoude u levend water gegeven hebben. De vrouw zeide tot Hem: Heere! Gij hebt niet om mede te putten, en de put is diep; van waar hebt Gij dan het levend water? Zijt Gij meerder dan onze vader Jakob, die ons den put gegeven heeft, en hijzelf heeft daaruit gedronken, en zijn kinderen en zijn vee? Jezus antwoordde, en zeide tot haar: Een ieder, die van dit water drinkt, zal wederom dorsten; Maar zo wie gedronken zal hebben van het water, dat Ik hem*

geven zal, dien zal in eeuwigheid niet dorsten; maar het water, dat Ik hem zal geven, zal in hem worden een fontein van water, springende tot in het eeuwige leven. De vrouw zeide tot Hem: Heere, geef mij dat water, opdat mij niet dorste, en ik hier niet moet komen, om te putten.”

Jezus biedt ons het Levende Water aan, waardoor wij nóóit meer geestelijke dorst hoeven te lijden. Desondanks drinken wij vaak niet regelmatig (en sommigen onder ons helaas zelfs nooit) van die Levende Bron.

Mijn broeders en zusters, zodra onze innige gemeenschap met Jezus verflauwt, drinken wij helaas liever uit de wereldse bronnen van kortstondig materialistisch plezier en vermaak. En zoals ik hiervoor reeds opmerkte, verlaten wij dan ondanks getrouwheid in onze gemeentelijke taken en samenkomsten de Bron van Levend Water.

Het Woord van God spreekt hier ook over in Jer. 2:13 – *“Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan; Mij, den Springader des levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelf bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden.”*

Waarom zouden wij Jezus, de Bron van Levend Water eigenlijk willen verlaten? Dat is toch volstrekt niet logisch? Wij zijn Zijn volk en Hij wil ons Water geven dat lééft en onze dorst voor altijd lest. Een springader is toch een bron waaruit voortdurend en zonder onderbreking fris, schoon, helder en tintelend water blijft opborrelen? Het blijft maar borrelen, stromen en overvloeien.

Waarom zou je dan weggaan? Waarom zouden de Israëlieten eigenlijk van zulk een geweldige Bron weggaan? In Israël is het toch juist zo ontzettend warm en droog? Juist in zo'n klimaat is het bezit van een frisse, levende waterbron toch uiterst kostbaar? Daar zou men toch zeker zuinig op zijn? Zulk een bezit zou men toch zeker niet zo maar opgeven?

Het is dus niet logisch, dat wij Jezus, de Springader van Levend Water, verlaten om onszelf wereldse waterbakken uit te hakken, waarin slechts een beetje brak, dood water staat dat trouwens ook nog zo maar weer wegloopt. Desondanks verlaten wij Hem! Tóch drinken wij niet voortdurend uit die levende Bron!

Er moet dus een oorzaak zijn, waarom wij zo onlogisch handelen. Welke krachten zijn er dan aan het werk die ons tot dit onlogische gedrag bewegen? We zullen dit ontdekken in het boek Genesis, het boek der *“wording, cq. ontwikkeling”*!

Maar laat mij u dit wel op het hart drukken, mijn broeders en zusters, dat onze harten het zouden moeten uitschreeuwen tot Jezus met de vraag: *“Waarom, Heer, ben ik zo lauw? Waarom vult uw Geest mijn hart niet tot overvloeiens toe? Wat is de oorzaak?”*

Wie oprecht met deze diepe zielenood tot Hem komt, zal zeker Zijn antwoord ontvangen. Zijn wij echter bereid om dat antwoord te aanvaarden óók als het misschien niet zo fijn is?

We kunnen in Genesis 26:1,6 lezen dat er (na de dood van Abraham) op een gegeven ogenblik honger in het land was. En daarom trok Abrahams zoon Izaäk naar het dal Gérar. Gérar behoorde tot het gebied van de Filistijnen. Hun koning was Abimélech.

Waar het om gaat is, dat Izaäk in het land van de Filistijnen woonde. En zij die de taal van de Bijbel verstaan, weten dat de Filistijnen een schaduwbeeld zijn van ons vlees, onze oude natuur, ons oude karakter. En de Bijbel zegt ons, dat het vlees altijd strijdt tegen de geest. We zullen Gal. 5:16-17 lezen: *“En ik zeg: Wandelt door den Geest en volbrengt de begeerlijkheden des vleses niet. Want het vlees begeert tegen den Geest, en de Geest tegen het vlees; en deze staan tegen elkander, also dat gij niet doet, hetgeen gij wildet. Maar indien gij door den Geest geleid wordt, zo zijt gij niet onder de wet.”*

Wellicht staat het in de Amplified Bible en in Het Boek nóg duidelijker geschreven, want deze bijbelvertalingen zeggen, dat vlees en geest vijanden van elkaar zijn en elkanders tegenstanders en altijd met elkaar in conflict.

Als wij (steeds weer) toegeven aan de werken van het vlees, van onze oude natuur, dan verhinderen wij de Geest van God om in ons aanwezig te zijn en om in ons te groeien. Leest u ook Rom. 8:1-17. In vers 6-8 kunt u hier lezen, dat zelfs het bedenken des vleses (dat wil

zeggen in uw gedachten met vleeselijke dingen bezig zijn) uiteindelijk zal leiden tot uw (geestelijke) dood, omdat de kern hiervan rebellie tegen God is: *“Want het bedenken des vleses is de dood; maar het bedenken des Geestes is het leven en vrede; Daarom dat het bedenken des vleses vijandschap is tegen God; want het onderwerpt zich der wet Gods niet; want het kan ook niet. En die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen.”*

Welke zijn nu die vleeselijke werken? Gal. 5:19-21 – *“De werken des vleses nu zijn openbaar; welke zijn overspel, hoererij, onreinigheid, ontuchtigheid, afgoderij, venijngeving, vijandschappen, twisten, afgunstigheden, toorn, gekijf, tweedracht, ketterijen, nijd, moord, dronkenschappen, brasserijen, en dergelijke; van dewelke ik u te voren zeg, gelijk ik ook te voren gezegd heb, dat die zulke dingen doen, het Koninkrijk Gods niet zullen beërven.”*

De Filistijnen (als beeld van het vlees) waren dus voortdurend in conflict met Gods volk Israël. Denkt u bijvoorbeeld maar aan de verhalen over Simson's strijd met de Filistijnen (Richt. 13-16). Simson had de geweldige kracht van de Heilige Geest ontvangen om hen steeds weer te verslaan. Maar zijn ondergang werd bewerkstelligd door Delilah, een Filistijnse vrouw, die speciaal door de Filistijnen op hem af werd gestuurd om achter het geheim van zijn grote kracht te komen.

Broeders en zusters, denkt u nu maar niet dat de Filistijnen een lelijke vrouw op hem afstuurden. Neen, zij zullen beslist een mooie, knappe vrouw hebben gestuurd. Zo is het toch altijd? Als wij ons door Satan laten verleiden om toe te geven aan onreinheid, aan ogenlust, aan begeerte des vleses of misschien nóg erger aan overspel, dan betreft het toch altijd een mooie jonge vrouw of een mooie knappe man?

Simson vond de aandacht van die knappe vrouw heerlijk en hij begon spelletjes te spelen met de Heilige Geest (Richt. 16:6 e.v.). Dat wil zeggen, hij liet zijn vleeselijke natuur spelen met zijn geestelijke natuur. En in Richt. 14-15 kunnen we lezen, dat Simson gráag omging met de Filistijnen (het vlees) en het heerlijk vond om met hen spelletjes te spelen. Dit is iets wat wij nooit mogen doen, broeders en zusters. Onderschat u nooit de kracht van het vlees, van uw oude natuur, hoewel u met Jezus overwinnaar mag zijn. En bedenkt u toch dat de Heilige Geest zó rein, gevoelig en teder is, dat Hij Zich uit uw leven zal terugtrekken als uw slechte houding Hem op een gegeven moment te veel wordt.

Uiteindelijk verried Simson aan Delilah het geheim van de grote kracht van de Heilige Geest in hem. En terwijl Simson (geestelijk) in slaap was gesukkeld, knipte Delilah zijn haren af, waarna de Filistijnen zijn ogen uitstaken. Simson verloor de kracht van de Heilige Geest en was voortaan (geestelijk) blind.

Broeders en zusters, deze ramp werd veroorzaakt doordat Simson toegaf aan het vlees.

Als we dan nu teruggaan naar Izaäk, die inmiddels in het gebied Górar van de Filistijnen woonde, dan lezen we in Gen. 26:15 dat de Filistijnen álle waterputten die zijn vader Abraham eens had gegraven met aarde hadden dichtgegooid: *“En al de putten, die de knechten van zijn vader, in de dagen van zijn vader Abraham, gegraven hadden, die stopten de Filistijnen, en vulden dezelve met aarde.”*

Herkennen wij nu de werkingen van het vlees? Toen Abraham gestorven was, zagen de Filistijnen hun kans schoon en zij gooiden die kostbare waterputten in dat droge land dicht met aarde. Aarde verwijst ons naar het vlees, want in Gen. 2:7 kunnen wij lezen dat de Here God de mens uit aarde formeerde. Ja, door de werkingen van het vlees in ons actief te laten zijn, broeders en zusters, dempen wij uiteindelijk de Bron van Levend Water in ons leven. Het waren de Filistijnen (het vlees) die aarde (het vlees) in de waterputten gooiden. Het vlees in ons leven kán dan ook alléén maar reageren met vlees en nooit met geest. Actie en resultaat van een vleeselijk leven zal altijd vleeselijk zijn en nooit geestelijk.

Maar ook toen Abraham nog leefde, probeerden de Filistijnen reeds hem de waterputten af te nemen (Gen. 21:25). Abimelech en zijn krijgsoverste Pichol spraken mooie, vleiende dingen over Abraham, maar achter zijn rug om probeerden hun knechten de waterputten van

Abraham te stelen. Gen. 21:22-25 – *“Voorts geschiedde het ter zelfder tijd, dat Abimelech, mitsgaders Pichol, zijn krijgsoverste, tot Abraham sprak, zeggende: God is met u in alles, wat gij doet. Zo zweer mij nu hier bij God: Zo gij mij, of mijn zoon, of mijn neef liegen zult! naar de weldadigheid, die ik bij u gedaan heb, zult gij doen bij mij, en bij het land, waarin gij als vreemdeling verkeert. En Abraham zeide: Ik zal zweren. En Abraham berispte Abimelech ter oorzaak van een waterput, die Abimelechs knechten met geweld genomen hadden.”*

“Pichol” betekent “elke tong, elke taal”, dat wil zeggen “naar de mond praten”. Zoals Delilah met woorden Simson vleide, zo deden Abimelech en Pichol dat bij Abraham. Zo zal het vlees ook altijd proberen ons geweten te sussen.

Abraham en Izaäk waren geestelijke kinderen van God en dáárom probeerden de Filistijnen (het vlees) hen te hinderen door de waterputten (als beeld van Jezus onze Bron) te stelen. Gen. 26:15-22 – *“En al de putten, die de knechten van zijn vader, in de dagen van zijn vader Abraham, gegraven hadden, die stopten de Filistijnen, en vulden dezelve met aarde. Ook zeide Abimelech tot Izak: Trek van ons; want gij zijt veel machtiger geworden, dan wij. Toen toog Izak van daar, en hij legerde zich in het dal van Gerar, en woonde aldaar. Als nu Izak wedergekeerd was, groef hij die waterputten op, die zij ten tijde van Abraham, zijn vader, gegraven, en die de Filistijnen na Abrahams dood toegestopt hadden; en hij noemde derzelve namen naar de namen, waarmede zijn vader die genoemd had. De knechten van Izak dan groeven in dat dal, en zij vonden aldaar een put van levend water. En de herders van Gerar twistten met Izaks herders, zeggende: Dit water hoort ons toe! Daarom noemde hij den naam van dien put Esek, omdat zij met hem gekeven hadden. Toen groeven zij een anderen put, en daar twistten zij ook over; daarom noemde hij deszelfs naam Sitna. En hij brak op van daar, en groef een anderen put, en zij twistten over dien niet; daarom noemde hij deszelfs naam Rehoboth, en zeide: Want nu heeft ons de HEERE ruimte gemaakt, en wij zijn gewassen in dit land.”*

De betekenis van het land “Gézar”, het domein van de Filistijnen, is “*onenigheid, geschil, twist*”. Als u de in Gal. 5:19-21 opgesomde werkingen van het vlees even in uw gedachten neemt, dan ziet u hier wederom een verwijzing naar het vlees. Het vlees twist immers altijd tegen de Geest van God (Gal. 5:16-17).

Geliefde broeders en zusters, we zouden ons in alle ernst mogen afvragen wat grote mannen Gods als Abraham en Izaäk eigenlijk in dat gebied Gézar te zoeken hadden. Waarom kwamen ze daar als het toch alleen maar twist en onenigheid tot gevolg had? We mogen hier in schaduwbeeld uit verstaan dat de mens, zelfs als hij zich tot God heeft bekeerd en Jezus heeft aangenomen als zijn Redder en Meester, het domein van het vlees niet kan ontlopen. Een ieder van ons draagt het vlees, dat oude karakter, met zich mee. Waar u ook bent, waar u zich ook bevindt, is uw vlees óók aanwezig. En u (en ik) zullen moeten strijden tegen dat vlees tót de overwinning. Maar de overwinning met Jezus is verzekerd.

Ieder van ons zal deze strijd, dezelfde strijd, na zijn bekering moeten voeren. Allen zijn wij behept (de ene meer en de andere minder) met jalouzie of opvliedendheid, kortaangebondenheid of egoïsme, zelfzucht of gierigheid, onreine ogen, hoogmoed of trots, etc, etc. Nadat Jezus al de zonden uit ons oude leven heeft vergeven, zijn wij gereinigd. Onze schuld is vereffend en wij zijn vrij. Maar wij zijn daarmee nog niet volmaakt heilig. We zullen ons hele leven nodig hebben om te strijden en door Jezus verlost te worden van dat in principe boze karakter. Leest u maar de verzuchtingen van de apostel Paulus in Rom. 7:14-25.

Zoals gezegd, ieder zal de strijd tegen zijn vlees moeten voeren. Ook dit aspect mogen we in schaduwbeeld in het verhaal van Gen. 26 ontdekken. Gen. 26:18 – *“Als nu Izak wedergekeerd was, groef hij die waterputten op, die zij ten tijde van Abraham, zijn vader, gegraven, en die de Filistijnen na Abrahams dood toegestopt hadden; en hij noemde derzelve namen naar de namen, waarmede zijn vader die genoemd had.”*

Izaäk gaf die waterputten dezelfde namen als zijn vader Abraham had gedaan. Want wie uit de Bron van Levend Water wenst te drinken, zal dezelfde geestelijke strijd moeten voeren.

Dit blijkt hierna ook duidelijk uit de betekenis van die namen. Abraham had een geestelijke strijd gevoerd en Izaäk moest dezelfde strijd voeren.

Gen. 26:19-21 – *“De knechten van Izaak dan groeven in dat dal, en zij vonden aldaar een put van levend water. En de herders van Gerar twistten met Izaaks herders, zeggende: Dit water hoort ons toe! Daarom noemde hij den naam van dien put Esek, omdat zij met hem gekeven hadden. Toen groeven zij een anderen put, en daar twistten zij ook over; daarom noemde hij deszelfs naam Sitna.”*

De naam van de eerste put die Izaäk groef was “Esek” en betekent “strijd, twist”. De naam van de tweede put die hij groef was “Sitna” dat “haat” betekent. Geloof u mij, broeders en zusters, Satan haat de kinderen Gods die met Jezus tegen hun vlees strijden (Ps. 106:10; Joh. 15:18-21; Openb. 18:2). Zeker indien u hierin volhardt. Dan zal ook de wereld u beslist gaan haten, omdat u niet van de wereld bent. Omdat u in uw karakter anders bent dan zij.

Izaäk ervoer dus twist en haat. Maar uiteindelijk was er voor hem ook overwinning weggelegd. Want hij groef nog een derde put en over deze put hoefde hij niet meer te twisten. Stond Jezus niet op de derde dag op uit het graf des doods. Werd toen de dood niet veranderd in allesoverwinnende Opstanding?

Gen. 26:22 – *“En hij brak op van daar, en groef een anderen put, en zij twistten over dien niet; daarom noemde hij deszelfs naam Rehoboth, en zeide: Want nu heeft ons de HEERE ruimte gemaakt, en wij zijn gewassen in dit land.”*

Blijft u toch volharden in uw strijd tegen het vlees. Maar strijdt u samen met Jezus. Als u de geestelijke dood in uw vlees moet ervaren, indien u het zelfs niet meer ziet zitten, volhardt u dan tótdat u de geestelijke opstanding ervaart. Volhardt u toch in uw gebeden tótdat de Heilige Geest u overvloeitend vervuld. Dan zult u de overwinning ervaren, dan hebt u die derde put gegraven, dan bent u geestelijk gegroeid.

Want “Rehoboth” betekent “ruimte”. Herinnert deze betekenis ons niet aan 2 Cor. 3:17? *“De Heere nu is de Geest; en waar de Geest des Heeren is, aldaar is vrijheid.”*

Wie volhardt in de strijd tegen het vlees en de vervullingen met de Heilige Geest ervaart, ervaart ook de vrijheid van de Geest. Als u gaat staan in de vrijheid waarmee Jezus Christus u heeft vrijgemaakt (Gal. 5:1), zult u als een arend boven alle problemen en alle strijd zweven. Dan zult u de geestelijke ruimte gaan ervaren om te groeien.

Tot besluit van deze boodschap wil ik graag nogmaals Joh. 7:37-39 aanhalen:

“En op den laatsten dag, zijnde de grote dag van het feest, stond Jezus en riep, zeggende: Zo iemand dorst, die kome tot Mij en drinke. Die in Mij gelooft, gelijkerwijs de Schrift zegt, stromen des levenden waters zullen uit zijn buik vloeien. (En dit zeide Hij van den Geest, Denwelken ontvangen zouden, die in Hem geloven;.....)”

Heeft u dorst, mijn geliefde broeders en zusters? Heeft u genoeg van die lauwheid? Verlangt u de diepe vervullingen van Gods Heilige Geest te ervaren?

Wandel dan dicht bij Jezus en kom toch tot Hem. Strijdt samen met Hem tegen uw vlees. En drink! Geloof in Hem en u zult de Heilige Geest in uw leven ontvangen. De geestelijk lauwheid zal verdwijnen uit uw leven. En dan mag u zelf een bron van levend water worden, opdat u ook de geestelijke dorst van anderen mag lessen. Want dat Levende Water zal uit uw binnenste naar andere dorstige mensen vloeien.

Jes. 58:11 – *“En de HEERE zal u geduriglijk leiden, en Hij zal uw ziel verzadigen in grote droogten, en uw beenderen vaardig maken; en gij zult zijn als een gewaterde hof, en als een springader der wateren, welke wateren niet ontbreken.”*

Moge onze Heiland, Jezus Christus, u rijkelijk zegenen en vervullen met Zijn Geest. Amen.